

УДК 811.161.2'373.612

Оксана КОНОВАЛОВА,

orcid.org/0000-0002-2626-267X

аспірант кафедри філологічних дисциплін

та методики їх викладання у початковій школі

Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

(Україна, Дрогобич) konowalowa@ukr.net

ДЕВЕРБАТИВИ ІЗ СУФІКСОМ –Я В ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ І. ФРАНКА

У статті на матеріалі поетичних, прозових і драматичних творів досліджено словотвірний, семантичний та стилістичний потенціали лексем із суфіксом –я, що мають опредметнене значення дії/процесу і стану; систематизовано похідні субстантиви на основі співвідношення твірних та похідних основ і лексичної семантики в художньому мовленні письменника; описано основні семантичні групи цих похідних; виявлено особливості словотвірної структури похідних та всі морфологічні зміни, які відбуваються у процесі словотворення похідних. Стаття присвячена дослідженню взаємодії лексичної та словотвірної семантики у девербативах зазначеного словотвірного типу.

Ключові слова: девербатив, семантичні відношення, морфологічні перетворення, стилістичний потенціал.

Oksana KONOVALOVA,

Graduate student of philological sciences and techniques

of teaching in elementary school,

Drohobych State Pedagogical University named after Ivan Franko

(Ukraine, Drohobych) konowalowa@ukr.net

DEVERBATIVES WITH SUFFIX –J(A) IN ART DISCOURSE OF I. FRANKO

Semantic basis of creation of verbal nouns, the word-building, semantic and stylistic potentials of lexemes with suffix –ja that have the objectified meaning of action/process and state have been investigated in the given article on the material of poetic, prose and dramatic works. Derivatives of the word-building type on –ja are considered in aspects of creation, semantics, and peculiarities of functioning in the artistic texts. Separated from the context verbal nouns are systematized on the basis of the correlation of word-building stem and derivative basis. The stylistic possibilities of the substantives as separate elements in the artistic language system from the point of view of functioning and applying are analyzed; their potential in creating Ivan Franko's unique poetics is found out.

The analysis of morphologically important features and morphological changings of word stems and affixes linked with them in the process of derivation are analyzed. Derivatives confirm the predominance of complex morphological operations (truncation of thematic suffixes of the verbal stem, truncation of thematic suffixes of the stem in connection with assimilative elongations and various types of alternations, joining the formant to the untruncated stem, linking the formant to the verbal stems with the one-component root) in the derivation process.

The question of the development of new lexical meanings of transposing substantives in the context is worth separate detailed researches. The artistic potential of the analyzed derivatives, the consideration of individual meaning, their relations in the context surrounding of other words prove wide possibilities of their stylistic applying. The research of derivatives usage specificity of different functional-stylistic groups in contexts was done. The weakening of semantic ties in the creature pair – the derivative leads to the development of nouns of secondary objective values. In multivalued verbs, the expansion of the semantic structure may relate to several values of the creation. The features of implementation of the semantics of the creature in the lexical meaning of the derivative are traced. Their role in the fuller disclosure of the author's language, thinking and style features is emphasized.

In the long term – the study of the patterns of formation and the specific functioning of verbal derivatives, formed by the suffix –yny, their significance in expressing the author's individuality in the poetic text.

Key words: deverbative, semantic relations, morphological transformation, stylistic potential.

Постановка наукової проблеми та її значення. Пропонована розвідка продовжує цикл публікацій, присвячених комплексному аналізу потужного потенціалу словотвірних засобів та лінгвостилістичній ролі дериватів у контекстному середовищі. На сучасному етапі розвитку лінгвістика виявляє інтерес до мовного матеріалу, який стає виразником поетичного змісту. Різносуфіксальні віддієслівні іменники передають специфіку поетичного мовлення, визначаючи стиль, індивідуальну своєрідність художнього мислення

письменника. Завдяки синкретичній природі та специфічному «механізму творення» девербативи становлять інтерес і для психолінгвістики, а цей напрям вельми актуальний у сучасному мовознавстві. Дослідження імен дії з абстрактним значенням дає змогу поглибити знання про семантичну структуру слів, удосконалити методику компонентного семного аналізу.

Аналіз останніх досліджень проблеми. Дослідження віддієслівних похідних, утворених з допомогою різних суфіксів, завжди перебувало в

полі зору науковців. Дослідженням дериваційної природи, семантики, словотвірного потенціалу, специфіки творення простих і складних девербативів на позначення дії/процесу і стану, аналізом похідних крізь призму лексико-словотвірних типів, вивченням семантичної орієнтації та функціонального навантаження суфіксів займалися І. Демешко (Демешко, 2013), Н. Клименко (Клименко, 1977), В. Грешук (Грешук, 1977, 1983), М. Лесюк (Лесюк, 1987), О. Максимець (Максимець, 2008), Л. Колібаба (Колібаба, 2005), Г. Волинець (Волинець, 2009) Г. Логвиненко (Логвиненко, 2004) Л. Третевич (Третевич, 1983).

Актуальність статті зумовлена необхідністю аналізу характеру взаємодії лексичної й словотвірної семантики в похідних іменниках, відсутністю аналізу дериватів з погляду структурних, лексико-семантичних і лінгвопоетичних характеристик у мові І. Франка. **Мета** статті – описати особливості взаємодії лексичної та словотвірної семантики віддієслівних діалектних субстантивів як елементів авторського мовлення.

Виклад основного матеріалу. Суфікс -я виступає словотвірним засобом для формування іменників з асимілятивним подовженням негубних приголосних та іменників без подовження губних, /р/ і приголосного, перед яким раніше стояв ще один приголосний. Похідними позначаються такі реалії:

Стосунки між людьми: «Відки взять душі **довір'я**, / Що зазнала стільки зрад?» (Франко, т. 3: 96); «Хочу дружнього в тебе **довір'я** / Для такої ж мети попросить» (Франко, т. 6: 354); «Чи зрушила запекле серце / Мужуцька добрість, що їй перше / Через **насилля** не визнавав?...» (Франко, т. 2: 115); «Щоб нашу честь, язик, ім'я затерти, / **Насилля** й лож сідали на совіт» (Франко, т. 2: 397); «У свого господаря він повнив зимою всяку службу і немало не раз натерпівся від його жінки і від других жидів всілякої сварки, а то і **биття**» (Франко, т. 14: 395); «...пан з іронічним усміхом говорив, що то був дитинячий жарт, глупий хлопський сполох і що він ледве випросив хлопів, щоб їх не арештовано за безпідставне **побиття** його слуг...» (Франко, т. 22: 231); «Зараз секретарів посадили, / **Перемир'я** годне урядили» (Франко, т. 7: 166); «Вже з римлянами не **перемир'я**, / Але приязнь вічну заключає» (Франко, т. 7: 170); «Сею промовою зворушив він / У горожан всіх щире **співчуття**» (Франко, т. 7: 326); «В чийх очах є сльози **співчуття**, / Зблизись, схились і прочитай се гладко» (Франко, т. 12: 552).

Психологічний, фізичний стан: «...се лиш хвилина боротьби, **зневір'я**» (Франко, т. 3: 35); «Я

попав в **зневір'я**» (Франко, т. 25: 143); «Не тям про дні журби, / Нуди, **зневір'я** та злоби» (Франко, т. 11: 46); «В **знесиллі** Каїн на пісок упав» (Франко, т. 1: 274); «Та швидко напад / Минав, він чув себе оп'ять безсильним, / Нікчемним червом і в **знесиллі** падав» (Франко, т. 1: 276); «А в вині тім для **похмілля** / Скільки шуму та **весілля**» (Франко, т. 3: 381); «Та він не важився тікати до неї, / Бо королівства мучило **похмілля**» (Франко, т. 10: 209); «Бій був йому **весілля**» (Франко, т. 5: 74); «Досі тут нам було лиш **похмілля**, / А ось бог мені на старість обіцяв **весілля**» (Франко, т. 7: 402); «Як плід гнилий ні до чого не здалий, / Хоч праці стоїть много, / Так гордому молитва й **каяття** / Не помага нічого» (Франко, т. 3: 195); «І на старість весь свій ум утратив / І без **каяття** умер у отупінні» (Франко, т. 3: 197); «І що хто в життєвому вирі / Спіймав – чи радости, чи муку, / Барвисту рибу чи гадюку, / Алмази творчості блискучі, / Чи **каяття** терни колючі...» (Франко, т. 3: 109); «...дихнути свобідно / Хоть раз, упитись жару й **забуття**» (Франко, т. 2: 452); «Хай і так, / Що се спочивок на тернах, на грані, / Та все ж спочивок, віддих, **забуття!**» (Франко, т. 1: 275).

Життєві процеси: «В **житті** мене ти й знать не знаєш...» (Франко, т. 2: 147); «Ціле **життя**, ціла судьба моя – / Не романтизм, а проста, груба проза» (Франко, т. 1: 209); «А він не дбав про те, що вам / вкрасить **життя**, – пішов / За своїм маревом пустим / І ось знайшов спокій!..» (Франко, т. 11: 39); «...а те, що вже маєм, / Щоб на веселе і вигідне нам / **Життя** служило!» (Франко, т. 9: 224); «Профілі і маски – ось поле розлоге! / Ось все, що дає нам **життя** наше вбоге» (Франко, т. 1: 73); «Пісні ті стали красою єдиною / Бідного мого, тяжкого **життя**» (Франко, т. 1: 74); «Як мене побачиш / Старим, зів'ялим, чи й по мні заплачеш, / Чи гнівно слід **буття** завієш мого?» (Франко, т. 1: 37); «Та над усе ціню я ту / Малую мірку мук і болю, / Котрі приняв я в сім **життю** / За правду, за добро, за волю» (Франко, т. 1: 59); «...Твердий змуруємо гостинець і за нами / Прийде нове **життя**, добро нове у світ» (Франко, т. 1: 68); «Коли його тепло у хаті розігріє, / І він, тепла набравши, не **життя**, / Не дише, лиш воняє сопухом **гниття**» (Франко, т. 11: 335); «Сонячна тьма була при **зачатті**, / Й при смерті теж була тьма...» (Франко, т. 6: 455); «Геній, приставлен до мене в **зачатті**, / Кличе мене з сих сторін / В край невідомий...» (Франко, т. 6: 456); «Як не задріжав / Твій голос в горлі, / Серце в твоїй груді / **Биттям** тривожним не зглушило ті / Слова страшні: «Не надійся нічого!»

(Франко, т. 2: 126); «Я чув, бачив, знав з сильного **биття** серця, що се правда...» (Франко, т. 15: 43); «Целя почуває в тій хвилі тільки одну присмність, яку чинить правильне **биття** власної крові...» (Франко, т. 18: 34).

Вчинки: «Знайшовши ріг такий, його владитель / Оковує краї його сріблом / І при великих учтах многолюдних / Як пугаря вживає до **пиття**» (Франко, т. 6: 454); «І почалося кругове **пиття**, / І проспівали всі застільну пісню...» (Франко, т. 9: 166); «А близ тої посуду стояла друга – великий, угорі широкий, нічим не прикритий скопець з водою – до **пиття**!» (Франко, т. 15: 113).

Різні види діяльності: «Правда, господарства ту ніякого не мож було заводити на тій голотечі, але Марта зразу заробляла по давньому то **шиттям**, то пряденням...» (Франко, т. 15: 359); «Без шкіл і науки, без маєтку, без ніякого ремесла, окрім того нужденного **шиття**, та й ще без уроди...» (Франко, т. 18: 210); «Тисячу разів трибував занятися чим-небудь, от хоч би струганням дерева або **шиттям** чобіт» (Франко, т. 18: 285); «Інші толкують знаки, й чудеса, й движення зір на небі, / Та очищальне **миття** земнородним велику підмогу, / Та молитви до богів, та смертельних багатії дари» (Франко, т. 9: 44); «Також пранням і **миттям** занечистило наше жіноцтво / Всі там корита в селі і криниці...» (Франко, т. 13: 158); «А від кіфари його під **биття** пальцата золотого / Звуки тужливі пливуть» (Франко, т. 8: 207).

Звукові процеси: «По безхмарному небі пліла / Меланхолия тьмяна, / І тремтіло шакалів **виття**, / Мов болючая рана» (Франко, т. 5: 236); «Стадами ходили / Шакали по долині, пролазливим / **Виттям** і дзвякотом глушили вуха» (Франко, т. 1: 331); «А так, се мені серенада! Сесю / Понявши **виття** їх основу, / Я випрямивсь гордо, рукою махнув / І ось яку втяв їм промову...» (Франко, т. 13: 536).

Переміщення: «Іди ж, куди наперлася іти, / Раз вийшовши, вже **вороття** не буде!» (Франко, т. 9: 400); «Захланність наче те грузьке багно – / Лиш крок зроби і взад не відсахнися, / то глибше вже пірнеш за другим кроком, / І глибше ще пірнеш за третім кроком, / А там, гляди, і **вороття** нема» (Франко, т. 3: 208); «Усе, немов якийсь від мене омут пхав, / І пропадало все без **вороття**» (Франко, т. 11: 64). У процесі словотвору частини іменників цього словотвірного типу переважають комплексні морфонологічні операції (усічення дієслівної основи, чергування в кореневій морфемі, чергування наголосу). Зокрема, дієслівні основи зазнають таких перетворень: усічення тематичних суфіксів основи -и-, -а-: **довір'я** ← **довіряти**, **зневір'я** ← **зневіритися**, **перемір'я**

← **перемирити**; усічення тематичних суфіксів основи -и-, -а-, -ва-, -ува- в поєднанні з асимілятивним подовженням та різнотипними чергуваннями: **насилля** ← **насилувати** (л//л'), **знесилля** ← **знесилитися** (л//л'), **співчуття** ← **співчувати**, **похмілля** ← **похмелятися** (е//і, л//л'), **весілля** ← **веселитися** (е//і, л//л'), **вороття** ← **вертатися** (е//о, ø//о).

Кілька похідних засвідчують приєднання форманта -т(я) до неусіченої основи: **каяття** ← **каятися**, **зачаття** ← **зачати**. Чимало девербативів утворюється шляхом приєднання форманта -т(я) до дієслівних основ з односкладовим коренем: **життя** ← **жити**, **буття** ← **бути**, **биття** ← **бити**, **пиття** ← **пити**, **миття** ← **мити**, **гниття** ← **гнити**, **шиття** ← **шити**.

Значна частина похідних із суфіксом -я має яскраво виражене результативне або домінуюче предметне значення: **зіпсуття** (зопсуття), **прокляття**, **закляття**, **підшиття**, **перепиття**, **розкриття**, **накриття**, **здобуття**: «Нема чоловіка, в котрого / Не було добра, окрім злого, / В котрого, крім гнилі й **зопсуття**, / Не було б в душі чогось цілого» (Франко, т. 3: 193); «Та ні-бо й вони / Невільники забігів своїх, / Дурниць, **зіпсуття** та нудьги» (Франко, т. 3: 338); «У моїм серденьку **закляття**, мабуть: / Ніколи довіку тебе не забудь» (Франко, т. 8: 146); «І бачив я, як люди вірять в сни, / В приміти, в добрі й злії дні, у вплив / Планет і зір, у чари і **закляття**» (Франко, т. 4: 12); «**Прокляття** тим народам, що мордують / Своїх пророків!» (Франко, т. 11: 340); «Схилившись, я йшов і сумував: **прокляття** за добро – стара заплата!» (Франко, т. 3: 23); «Кажу я старій, що от так, і так, заробок добрий лучився, буде за що й податок заплатити, ще й для неї на зиму **підшиття** буде» (Франко, т. 15: 232); «Най жис свобода! – крикнув він трохи хриплим від **перепиття** голосом» (Франко, т. 15: 165); «Аж ось до нас почав вчацять / захожий парубок кравчина; / прийде з **шиттям**, було, й сидить...» (Франко, т. 2: 327); «...аранжери сеї комедії зробили так, немовби для кожного робітника було тут окреме ошальоване поміщення з ліжком, сінником і подушкою, напханою гіблівками, та з грубим коцом для **накриття**» (Франко, т. 18: 314); «Безоглядне, спокійне **розкриття** тих низьких вчинків і мотивів в устах його жінки було для нього чимсь дивовижним, несподіваним, боліло його, як свіжо-завдані рани» (Франко, т. 19, 138); «Хоч східне, але влучне / Серць народних **здобуття**» (Франко, т. 7: 462).

До девербативів, що мають паралельні форми із значенням дії та значенням предметності, нале-

жить іменник *забуття*. Крім транспозиційного значення «стан того, хто повністю виключився з щоденних турбот, думок, переживань», у контексті набагато більше випадків уживання цього девербатива у значенні «втрата згадки про когось, що-небудь»: «Тут болю, ані втіх нема, / Морозу, ні весни, / Тут *забуття*, спокій і тьма – Засни! Засни! Засни!» (Франко, т. 1: 51); «Усе / Минуло, мов затоплена країна, / Помалу западало в *забуття*» (Франко, т. 1: 276); «Дар дорогий – *забуття!*» (Франко, т. 11: 288); «В моїм серці нема *забуття*, / Мої сльози не скривють могого чуття...» (Франко, т. 8: 134); «Полум'я, що в нас розпалює Ерос, / Сила гасить лиш одна – / Сей дар Лієя, еліксир *життя*, / Що дає дар *забуття*» (Франко, т. 9: 290).

В усі часи філософи та митці шукали відповідь на запитання про сенс людського *життя/буття*. Автор відтворює ці поняття у всій багатогранності їхнього вияву: як виживання: «Бо *нерв життя* у мене перетятий / Зруйновані *підвалини буття*» (Франко, т. 1: 207); як оновлення: «...Твердий змуруємо гостинець і за нами / Прийде нове *життя*, добро нове у світ» (Франко, т. 1, 68); «Хрестить його – я не бороню вам, / Але спонукайте, щоб повернув / До давнього, трудячого *життя*...» (Франко, т. 7: 409); «І все *життя*, з яким так важко облічитьесь, / Якоюсь казкою здалось тепер мені» (Франко, т. 11: 56); «Прийдешь нову робити перекову: / патріотичний меч перекувати / На плуг – обліг будицини орати, / На серп, щоб *жито жать, життя основу*, / На вили – чистить стайню Авгіюву» (Франко, т. 1: 150); «В *життя гонитві* сили всі пропали, / А замість плодів вирости терни, / Покута й пізній жалю!.. Та ні, не пізній! Годі! / Нове *життя* манить! Вернімося к природі!» (Франко, т. 1: 203); «А ти йдеш з сівнею й тихо сієш / В чорні скиби й незарослі рани / Нове сім'я й нові надії, / І вдихаєш *дух життя* рум'яний» (Франко, т. 2: 134); як проміжок часу від народження до смерті: «Чи *шлях життя* мене фальшиво вів?» (Франко, т. 1: 149); «У *вир життя* мене ти кинув, / Та серце жаром запалив...» (Франко, т. 3: 286); «Яка-то вас зізда / В далеку *путь життя* з собою поведе» (Франко,

т. 2: 302); як строк існування певної живої істоти: «Безсильні, безрадні опадають руки, / *Життя зав'ядає*, мов в студені цвіт» (Франко, т. 2: 278); «І все *життя*, з яким так важко облічитьесь, / Якоюсь казкою здалось тепер мені» (Франко, т. 11: 56); як суб'єкт та все, що і хто його оточує: «Ціле *життя*, ціла судьба моя – / Не романтизм, а проста, груба проза» (Франко, т. 1: 209); «Мов *купагною те життя* / Тонуло в злочинів неволі...» (Франко, т. 10: 218); «Ми, бра, плебеї, учтою *життя* / не мали ще коли пересититься, / гашиши та опій, сім'я *забуття* / противне нам» (Франко, т. 3: 13); «Вона, котрій я все бажав віддати, / Вєсь скарб душі, всі думи, всі чуття, / Котрої слід я рад був цілувати, / В котрій вбачав красу і *ціль буття!*» (Франко, т. 2: 136); «Залягло на дні його / Те важке чуття: / Тут навіки згублений / *Змисл* твого *буття*» (Франко, т. 2: 149); смерть: «Попадавши отак, / Вони лежали на землі, з ран кров / Текла струйками, а враз з нею тихо / *Плило життя* й губилося в просторі» (Франко, т. 7: 134); «Добула з-за пазухи ніж-кладанець, / Обом їм *життю зробила кінець*» (Франко, т. 10: 152); «*Життя відлетіло святе*» (Франко, т. 10: 188); певний спосіб існування об'єкта, що відрізняється за якимось ознаками з низки подібних: «Мов любий сон, усе пропало. / Зістав я сам в самотині, / Рукою зимною обняло / *Життя* мене в *життя* весні» (Франко, т. 3: 286); «Поклін тобі, Буддо! / В темряві *життя* / Ти ясність, ти чудо, / Ти мир *забуття!*» (Франко, т. 2: 169); «Та над усе ціною я ту / Малу мірку мук і болю, / Котрі приняв я в сім *життю* / За правду, за добро, за волю» (Франко, т. 1: 59).

Висновки. Більшість похідних проаналізованого словотвірного типу, будучи транспозиційними дериватами, зберігають первісну семантику дієслова за зміни функціональних характеристик. За семантикою основ вони розподіляються між лексико-семантичними класами. Словотвірна структура девербативів характеризується певною різноманітністю. Значна частина іменників у контекстному оточенні демонструє мутацію семантики твірних дієслів в іменниках, що визначає їх широкі функціонально-стилістичні властивості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Волинець Г. Нульсуфіксація в словотвірній системі українського іменника: автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01. Державний вищий навч. заклад «Запорізький національний ун-т». Запоріжжя, 2009. 20 с.
2. Грещук В. Спільнокореневі іменники на -ість, -ота, -ина, -изна у сучасній українській мові. Мовознавство. 1977. № 2. С. 27–32.
3. Грещук В. Спільнокореневі девербативи на -б(а), -нн(я) в сучасній українській мові. Українське мовознавство. 1983. № 11. С. 48–55.
4. Демешко І. Теоретичні проблеми віддієслівної словотвірної морфології української мови. Науковий вісник Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки. Філологічні науки. Мовознавство. 2013. № 1. С. 25–30.

5. Клименко Н. Складні іменники із значенням абстрактної дії. Мовознавство. 1977. № 3. С. 20–28.
6. Колібаба Л. Асиметрія словотвірних співвідношень багатозначних дієслів та іменникових девербативів. К.: Інститут української мови НАН України, 2005. 348 с.
7. Лесюк М. Формування семантики віддієслівних іменників. Українське мовознавство. 1987. № 14. С. 74–76.
8. Логвиненко Г. Лексико-словотвірні типи нульсуфіксальних українських міфологем. Вісник Запорізького державного університету (філологічні науки): Зб. наук. статей, 2004. № 4. С. 89–91.
9. Максимець О. Формування словотвірної структури іменників зі значенням опредметненої дії в новій українській мові (кінець XVII – початок XXI ст.): автореф. дис... канд. філол. наук: 10.02.01. Запоріз. нац. ун-т. Запоріжжя, 2008. 20 с.
10. Третьевич Л. Про словотвірну семантику віддієслівних іменників з нульовими суфіксами в сучасній українській мові. Словотвірна семантика східнослов'янських мов. К.: Наукова думка, 1983. С. 120–129.
11. Франко І. Зібрання творів: У 50 т. Київ: Наук. думка, 1976–1986.

REFERENCES

1. Volynets H. Nulsufiksatsiya v slovotvirnii systemi ukrainskoho imennyka [Zero-suffixes in the word-formative system of Ukrainian noun]: Avtoref. dys. ... kand. filol. nauk. 10.02.01. Derzhavnyi vyshchyi navch. zaklad «Zaporiz'kyi universytet». Zaporizhzhia. 2009. 20 p [in Ukraine]
2. Hreshchuk V. Spilnokorenevi imennyky na -ist', -ota, -yna, -yzna u suchasni ukrains'kii movi [Common root nouns on -ist, -ota, -yna, -yzna in modern Ukrainian language]. Movoznavstvo. 1977. № 2. P. 27–32 [in Ukraine]
3. Hreshchuk V. Spilnokorenevi imennyky na -b(a), -nn(ia) v suchasni ukrains'kii movi [Common root verbal derivatives on -b(a), -nn(ia) in modern Ukrainian language]. Ukrains'ke movoznavstvo. 1983. № 11. P. 48–55 [in Ukraine]
4. Demeshko I. Teoretychni problemy viddiyeslivnoi slovotvirnoi morfolohii ukrains'koi movy [Theoretical problems of verbal word forming morphology in modern Ukrainian Language]. Naukovui visnyk SkhidnoYevropeis'koho natsionalnoho universytetu im. Lesi Ukrainky. Filolohichni nauky. Movoznavstvo. 2013. № 1. P. 25–30 [in Ukraine]
5. Klymenko N. Skladni imennyky iz znachenniam abstraktoi dii [Complex nouns with the meaning of abstract action]. Movoznavstvo. 1977. № 3. P. 20–28 [in Ukraine]
6. Kolibaba L. Asymetriya slovotvirnykh spivvidnoshen' bahatoznachnykh diyesliv ta imennykovykh deverbatyviv [Asymmetry of word-formation correlations of significant verbs and substantival verbal derivatives]. K.: Instytut ukrains'koi movy NAN Ukrainy, 2005. 348 p [in Ukraine]
7. Lesiuk M. Formuvannia semantyky viddiyeslivnykh imennykiv [Forming of semantics of verbal nouns]. Ukrains'ke movoznavstvo. 1987. № 14. P. 74–76 [in Ukraine]
8. Lohvynenko H. Leksyko-slovotvirni typy nulsufiksalnykh ukrains'kykh mifolohem [Lexical and word-forming types of the zero-suffixes mythologems]. Visnyk Zaporiz'koho derzhavnoho (filolohichni nauky): Zb. nauk. statei, 2004. № 4. P. 89–91 [in Ukraine]
9. Maksymets' O. Formuvannia slovotvirnoi struktury imennykiv zi znachenniam opredmetnenoii dii v novii ukrains'kii movi (kinets' XVII – pochatok XXI st.) [Formation of word forming nouns which mean objectified action in modern Ukrainian language (the end of the XVII – the beginning of the XXI centuries)]: Avtoref. dys. ... kand. filol. nauk. 10.02.01. Zaporiz'kyi natsionalnyi universytet Zaporizhzhia, 2008. 20 p [in Ukraine]
10. Tretevykh L. Pro slovotvirnu semantyku viddiyeslivnykh imennykiv z nulovymy sufiksamy v suchasni ukrains'koi movi [About word-formative semantics of verbal nouns with zero-suffixes in modern Ukrainian language]. Slovotvirna semantyka skhidnoslovyans'kykh mov. K.: Nauk. dumka, 1983. P. 120–129 [in Ukraine]
11. Franko I. Zibrannia tvoriv: U 50 t. [Collected works in 50 volumes]. Kyiv: Nauk. dumka, 1976–1986 [in Ukraine]

Статтю подано до редакції 26.04.2018 р.